

Πέμπτη, 30 Αυγούστου 2012

Ομιλία του Πρωθυπουργού κ. Αντώνη Σαμαρά
στην Πολιτική Επιτροπή της Νέας Δημοκρατίας

Φίλες και φίλοι,

Στις κρίσιμες ώρες που περνάει η χώρα μας, δεν πρέπει να ξεχνάμε την πηγή της πολιτικής μας δύναμης, το κόμμα μας, τη Νέα Δημοκρατία.

Οφείλουμε να είμαστε προσηλωμένοι στα κυβερνητικά μας καθήκοντα...

Αλλά δεν πρέπει να παρασυρθούμε από τον «κυβερνητισμό»!

Οφείλουμε να πολιτευόμαστε χωρίς κομματικές παρωπίδες και μικροπολιτικές σκοπιμότητες.

Αλλά οφείλουμε, ταυτόχρονα, να μη ξεχνάμε την πολιτική δύναμη που μας έδωσε τη νίκη – το κόμμα μας! Τον πολιτικό οργανισμό που αποτελεί το δίαυλο με τον οποίο φτάνουν οι θέσεις μας στο λαό, αλλά και η φωνή του λαού σε μας.

Σας το λέω τώρα που είναι ακόμα νωρίς. Που μόλις έχουμε συμπληρώσει δέκα βδομάδες στην διακυβέρνηση: ότι το πρώτο που δεν πρέπει να κάνουμε – και δεν θα το κάνουμε – είναι να χάσουμε την επαφή μας με την κοινωνία.

Γι' αυτό χρειαζόμαστε το κόμμα μας, που διακριτικά αλλά δραστήρια, θα μας διασφαλίσει αυτή τη συνεχή επαφή. Πρέπει να το αναδιοργανώσουμε. Και πρώτα απ' όλα πρέπει να εκλέξουμε το νέο Γραμματέα του. Και να αναδιατάξουμε τις δυνάμεις. Αφού τώρα πια άλλαξε ο ρόλος μας στην Πολιτική - από αξιωματική αντιπολίτευση γίναμε κυβέρνηση – και άρα άλλαξαν τα καθήκοντα και οι προτεραιότητες του κομματικού μας οργανισμού.

Σήμερα βρισκόμαστε εδώ για να κάνουμε το πρώτο βήμα: Να εκλέξουμε το νέο Γραμματέα μας. Πάνω στον οποίο θα πέσει και η πρωταρχική ευθύνη να αναδιοργανώσει και να αναδιατάξει τις δυνάμεις μας.

Πριν προχωρήσουμε, όμως, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον απερχόμενο Γραμματέα μας, τον Ανδρέα Λυκουρέντζο, για τη μεγάλη προσφορά του στο κρίσιμο διάστημα που μεσολάβησε και στις δύο καίριες σημασίας μάχες, που το κόμμα μας έδωσε τους προηγούμενους μήνες.

Τώρα ο Ανδρέας είναι αφοσιωμένος στα δύσκολα υπουργικά του καθήκοντα και χρειαζόμαστε ένα νέο Γραμματέα που θα οργώσει την Ελλάδα απ' άκρου εις άκρο και θα αναδιατάξει τις δυνάμεις μας, για τις ακόμα δυσκολότερες μάχες που θα δώσουμε. Μάχες καθημερινές. Αλλά και μάχες που συχνά μπορεί να αποδειχθούν καθοριστικές για το μέλλον του τόπου. Χρειαζόμαστε ένα νέο Γραμματέα που θα αφοσιωθεί στην αναδιοργάνωση των Γραμματειών, των κομματικών οργανώσεων και θα προετοιμάσει τη Νέα Δημοκρατία για το επόμενο Συνέδριό της.

Γιατί μη ξεχνάτε, ότι σε μας – και στην τρικομματική κυβέρνηση που σχηματίσαμε – έχει εμπιστευθεί ο Ελληνικός λαός, την τελευταία ίσως ευκαιρία

να αποφύγουμε το χάος, να αποφύγουμε την επιστροφή στη δραχμή και να βγούμε από την κρίση ισχυρότεροι.

Θα ήθελα ακόμα να σας πώς και κάποια πράγματα για το που βρισκόμαστε. Όχι για να δραματοποιήσουμε μια κατάσταση που είναι ήδη πολύ σοβαρή και που τη γνωρίζετε. Αλλά για να κατανοήσουμε όλοι τη σημασία της ενότητας. Της κομματικής ενότητας. Αλλά και την ενότητα της κοινωνίας και του έθνους.

* Πρώτον, το τελευταίο διάστημα αρχίσαμε να αλλάζουμε το κλίμα για τη χώρα μας στο εξωτερικό. Κι αυτό είναι προϋπόθεση για να παραμείνουμε στο ευρώ. Είναι προϋπόθεση για να ηττηθεί το λόμπυ της δραχμής.

Ακόμα είναι προϋπόθεση για να βελτιωθεί η διαπραγματευτική θέση της χώρας. Γιατί μια χώρα που δεν τηρεί τα συμφωνημένα έχει μηδενική διαπραγματευτική ισχύ.

Και τέλος είναι προϋπόθεση για να υπάρξει Ανάκαμψη της οικονομίας το ταχύτερο. Γιατί, αν θέλουμε να υπάρξει ανάκαμψη άμεσα, πρέπει να παραμείνουμε στο ευρώ και να ρίξουμε ρευστότητα και κοινοτικούς πόρους στην οικονομία.

Αλλά αυτά εξαρτώνται από εκείνους που περιμένουν να τηρήσουμε τις μέχρι σήμερα συμφωνίες μας. Και να ανακτήσουμε την αξιοπιστία μας που είχε υποχωρήσει ως το μηδέν.

Πετύχαμε λοιπόν, το πρώτο: να αρχίσουν να μας βλέπουν διαφορετικά οι εταίροι μας και ανακτήσαμε ένα μέρος της αξιοπιστίας μας.

* Δεύτερον, είπαμε στην ηγεσία της Ευρώπης, ότι χρειαζόμαστε, οπωσδήποτε, Ανάκαμψη το ταχύτερο. Άλλωστε, όλο και περισσότεροι στην Ευρώπη αρχίζουν να το βλέπουν αυτό. Κι έχουν όλοι σχεδόν κατανοήσει, ότι ένας από τους λόγους που απέτυχε ως τώρα η οικονομική πολιτική είναι γιατί δημιούργησε ύφεση μεγαλύτερη, πολύ μεγαλύτερη, απ' αυτήν που προβλεπόταν αρχικά.

* Τρίτον, προωθούμε αποφασιστικά όλα όσα αποτελούν δεσμεύσεις της Ελλάδας. Αλλά ακόμα κι αν δεν ήταν δεσμεύσεις έπρεπε να τα κάνουμε: Όπως διαρθρωτικές αλλαγές, μεταρρυθμίσεις που χτυπούν την φοροδιαφυγή και τη γραφειοκρατία, τομές που φέρνουν περισσότερη ανταγωνιστικότητα, λιγότερο δαπανηρό και καλύτερο κράτος. Προωθούμε ακόμα τις αποκρατικοποιήσεις, χωρίς τις οποίες, ούτε η οικονομία μας μπορεί να ανασηκωθεί, ούτε η κοινωνία μας να απαλλαγεί από τον εναγκαλισμό του κράτους, ούτε το χρέος να ελεγχθεί, ούτε το πρόγραμμα να πετύχει και να βγούμε από την κρίση.

* Τέταρτον κλείνουμε το πακέτο περικοπής κρατικών δαπανών κατά 11,5 δισεκατομμύρια, πράγμα που είναι συμβατική υποχρέωση της χώρας. Μερικές απ' αυτές τις περικοπές είναι δύσκολες. Αλλά όλες πια είναι αναπόφευκτες. Γιατί χωρίς αυτές, η χώρα θα επέστρεφε ξανά στο σημείο μηδέν της αναξιοπιστίας και ουσιαστικά θα έβγαινε από το ευρώ. Πράγμα που θα ήταν ασύγκριτα πιο οδυνηρό για όλους. Και καταστροφικό για τη χώρα.

Πρόκειται για το τελευταίο τέτοιο πακέτο περικοπών! Άλλο δεν αντέχει η Ελληνική Οικονομία. Και πρόκειται, για πρώτη φορά, για περικοπές που θα συνοδεύονται από άμεσα μέτρα και προϋποθέσεις ανάκαμψης. Όπως επιμέναμε πάντα...

Γιατί αμέσως μετά, εφ' όσον γίνει σαφές ότι η Ελλάδα πλέον τηρεί τα συμφωνηθέντα, θα δοθεί η επόμενη δόση του δανείου, που θα πάει στο σύνολό της σχεδόν στο εσωτερικό της χώρας. Πού; Το μεγαλύτερο μέρος για

την ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού συστήματος, ώστε να μπορεί να υπάρξει ρευστότητα. Χωρίς την οποία δεν μπορεί να γίνει απολύτως τίποτε. Κι ένα σημαντικό μέρος για να επιστραφούν οι οφειλές του δημοσίου σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις μέσα στην Ελλάδα, ώστε να υπάρξει ανακούφιση στην αγορά, να αρχίσει να κυκλοφορεί χρήμα και να ανακοπεί η ανεργία και τα λουκέτα...

Απαιτήσαμε ακόμα να σταματήσουν οι «τοξικές δηλώσεις» κατά της χώρας μας. Πράγμα που έγινε πλήρως κατανοητό απ' όλους.

Ζητήσαμε να απελευθερωθεί ρευστότητα για την Ελληνική οικονομία αμέσως μετά την ανακεφαλαιώση του τραπεζικού συστήματος.

Και επιμείναμε στην ανάγκη να δοθεί προτεραιότητα στην Ανάκαμψη.

Μόνο με την επιστροφή των οφειλών του δημοσίου, την ένεση ρευστότητας και την εκταμίευση μέρους από τα κεφάλαια του ΕΣΠΑ που δεν έχουν ακόμα απορροφηθεί, η τόνωση της Ελληνικής οικονομίας την επόμενη χρονιά θα είναι μεγαλύτερη από τις νέες θυσίες.

Και μπορούμε, ενδεχομένως, να επιτύχουμε και ακόμα καλύτερους όρους. Φτάνει να μην αφήσουμε ξανά να κλονιστεί η αξιοπιστία της Ελλάδας.

Αν καταφέρουμε, μάλιστα, να σταματήσει οριστικά αυτή η «αβεβαιότητα της δραχμής», είναι βέβαιο ότι θα ανακάμψουν και οι επενδύσεις. Πράγμα που θα δώσει πρόσθετη ώθηση στην Ελληνική οικονομία τα επόμενα χρόνια...

Φίλες και φίλοι,

Αντίθετα απ' ό,τι προσπαθούν να πουν κάποιοι, τηρούμε όλες τις προεκλογικές δεσμεύσεις μας.

Άλλωστε όλες σχεδόν έχουν περιληφθεί στην προγραμματική σύγκλιση των τριών κομμάτων που στηρίζουν τη σημερινή κυβέρνηση.

Αλλά έχουν ορίζοντα τετραετίας.

Δεν είπαμε ποτέ ότι θα γίνουν όλα από τη μια μέρα στην άλλη.

Ούτε θα μπορούσαν άλλωστε...

Δεν είναι δυνατό σε δύο μήνες να αλλάξουμε όσα συνέβησαν τα τελευταία 30 χρόνια. Και ιδιαίτερα τα τελευταία τρία...

Αλλά από την πρώτη στιγμή δίνουμε απόλυτη προτεραιότητα στα σημαντικά.

-- Υποσχεθήκαμε ότι θα κάνουμε τα πάντα για να μη βγει η χώρα από το ευρώ.

Κι αυτό ακριβώς κάνουμε. Η προσπάθειά μας, άλλωστε, αναγνωρίζεται ήδη διεθνώς από παντού.

-- Υποσχεθήκαμε να δώσουμε έμφαση στην ανάπτυξη. Κι αυτό ακριβώς προσπαθούμε με όλες μας τις δυνάμεις. Γι' αυτό και αγωνιζόμαστε: να αυξήσουμε τη διαπραγματευτική θέση της χώρας. Γιατί μόνο αν έχουμε ισχυρότερη θέση θα μπορέσουμε να επιτύχουμε βελτιώσεις που θα δώσουν έμφαση στην Ανάπτυξη.

Σε κάποια πράγματα πηγαίνουμε πέρα από τις δεσμεύσεις μας. Γιατί είναι καλό για τη χώρα να προχωρήσουν ταχύτερα οι αποκρατικοποιήσεις. Αποκρατικοποιήσεις σημαίνει όχι μόνο έσοδα για το δημόσιο, αλλά και επενδύσεις και Ανάπτυξη. Και θέσεις εργασίας.

Όπως και οι διαρθρωτικές αλλαγές. Μπορούμε να κάνουμε περισσότερα για να χτυπηθεί η φοροδιαφυγή και η γραφειοκρατία. Κι όσο πιο

γρήγορα τα κάνουμε τόσο ταχύτερα θα έλθει η Ανάπτυξη. Τόσο γρηγορότερα θα απορροφηθεί η εφιαλτική ανεργία. Ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων...

Κι όσο ταχύτερα έλθει η Ανάπτυξη τόσο μικρότερη εξάρτηση θα έχουμε από μνημόνια και δανεικά. Τόσο ταχύτερα θα βγούμε από την κρίση.

Αυτό είναι η πεμπουσία της στρατηγικής μας. Αυτό δεν σταματήσαμε να επαναλαμβάνουμε σε κάθε κατεύθυνση. Αυτό αρχίζει να ακούγεται πια από τους συνομιλητές μας. Και σε αυτό θα επιμείνουμε.

Κάποιοι υποστήριξαν ότι θα έπρεπε να οδηγήσουμε τα πράγματα σε αδιέξοδο, να αθετήσουμε τις υποχρεώσεις μας.

Είναι εμφανές ότι αυτό δεν θα βελτίωνε τη διαπραγματευτική θέση της χώρας. Απλώς θα διευκόλυνε όσους θέλουν να μας εξαναγκάσουν σε έξοδο από το ευρώ.

Τους δύο αυτούς μήνες που πέρασαν φάνηκε πως είχε δημιουργηθεί στην Ευρώπη ένα ισχυρό ρεύμα που ήθελα να διώξει την Ελλάδα από την ευρωζώνη. Να τη θυσιάσει ως «Ιφιγένεια», για να φρονηματιστούν και να πειθαρχήσουν τα υπόλοιπα κράτη. Όποιοι επέμεναν μέσα στην Ελλάδα να αθετήσουμε τις υποχρεώσεις μας, έπαιζαν αυτό το παιγνίδι, όσων εκτός Ελλάδας, ήθελαν να μας απομακρύνουν μίαν ώρα αρχύτερα.

Κι όσο τα πράγματα γίνονται πιο δύσκολα για άλλες χώρες της Ένωσης, που κι αυτές αντιμετωπίζουν προβλήματα, τόσο πιο επείγον και άμεσο γίνεται η Ελλάδα να ανακτήσει την αξιοπιστία της και να βγει από το «κάδρο» της ευρωπαϊκής κρίσης.

Έπρεπε να βιαστούμε. Κι αυτό κάναμε.

Έπρεπε να κινηθούμε αποφασιστικά. Κι αυτό κάνουμε.

Έπρεπε να μη χάσουμε από τα μάτια μας το βασικό μας στόχο: την Ανάκαμψη της Οικονομίας και την Ανάπτυξη, χωρίς τις οποίες δεν υπάρχει αύριο. Κι αυτό κάνουμε συνεχώς.

Κι έπρεπε να πούμε την αλήθεια στον Ελληνικό λαό. Όλη την αλήθεια.

Αυτό κάνουμε: μπροστά μας βρίσκονται κάποιες οδυνηρές αποφάσεις. Αλλά θα είναι όσο το δυνατό πιο δίκαια κατανεμημένες και πάντως οι τελευταίες. Και κάποιες θα είναι προσωρινές. Ενώ θα συνοδεύονται και από προοπτικές Ανάκαμψης. Όστε ο ελληνικός λαός να δει το φώς στην άκρη του τούνελ.

Σε δύο χρόνια περίπου, αν όλα πάνε καλά και δεν υπάρχουν δυσμενείς εξελίξεις στο εξωτερικό πέρα από τη θέλησή μας, η Ελλάδα θα είναι πολύ διαφορετική απ' ό,τι είναι σήμερα.

Και λίγο αργότερα, η χώρα μας θα μπορεί να αναπτύσσεται με ρυθμούς εντυπωσιακούς. Όστε ποτέ να μη βρεθεί ξανά σε τέτοια κρίση.

Δεν πάμε απλώς να αλλάξουμε μια ζοφερή κατάσταση. Στήνουμε τις βάσεις για να γίνει η Ελλάδα αληθινά ανταγωνιστική ως οικονομία, δίκαιη ως κοινωνία, ανεξάρτητη ως χώρα, ελεύθερη και δημοκρατική. Μια αληθινά ευρωπαϊκή χώρα σε μια ισχυρή και ενωμένη Ευρώπη.

Ο αγώνας μας να μετατρέψουμε την κρίση της Ελλάδας σε προοπτική Ανάπτυξης και ευημερίας έχει και ευρωπαϊκές διαστάσεις: Οι εταίροι μας το αναγνωρίζουν όλο και περισσότερο. Καταλαβαίνουν ότι δεν θα είναι μόνο θεαματική επιτυχία για την Ελλάδα. Θα είναι και απόδειξη σε όλο τον κόσμο, ότι η Ευρώπη μπορεί να ξεπεράσει την κρίση της. Και να βγει πιο ενωμένη.

Έτσι πλάι στο λόμπυ της δραχμής που, μέσα κι έξω από την Ελλάδα ποντάρει στην αποτυχία της και στη χρεοκοπία της, δημιουργείται πια και το λόμπυ των δικών μας συμμάχων: που θέλουν να τα καταφέρει η Ελλάδα και

ποντάρουν πια στην επιτυχία της. Αυτές τις συμμαχίες για τη χώρα μας δημιουργούμε και ενισχύουμε συνεχώς.

* Για να επιτύχουμε, όμως, χρειάζεται και κάτι ακόμα, που είναι απόλυτα στο χέρι μας: Να παραμείνουμε ενωμένοι στα δύσκολα.

Γιατί κανείς δεν βοηθά χώρες που τρώνε τις σάρκες τους. Και καμιά τύχη δεν έχουν χώρες που αφήνουν τους «επιτήδειους» να κερδοσκοπούν στις συμφορές τους.

Αυτή την ενότητα οικοδομούμε μέρα νύχτα.

-- Ενότητα που πρώτα απ' όλα σημαίνει να δίνουμε εμείς πρώτοι το παράδειγμα. Τα υπερβολικά προνόμια των βουλευτών ήδη κόβονται. Και οι προκλητικές συμπεριφορές ελέγχονται αυστηρά. Και θα αντιμετωπιστούν ακόμα αυστηρότερα...

-- Δεύτερον, ενότητα σημαίνει, πέρα από τα οικονομικά, να αντιμετωπίσουμε όλα τα προβλήματα που συνδέονται με την καθημερινότητα του πολίτη. Ιδιαίτερα το πρόβλημα της ασφάλειας. Πριν από δύο χρόνια δεν τόλμαγε κανείς να μιλήσει καν για λαθρομετανάστες. Σήμερα όχι μόνο την αναδείξαμε στο επίκεντρο της δημόσιας συζήτησης, αλλά παίρνουμε ήδη μέτρα καθημερινά. Η επιχείρηση «Ξένιος Δίας» άρχισε ήδη να αλλάξει την εικόνα στο κέντρο των πόλεων. Κι ο κόσμος αυτό το βλέπει και να το αναγνωρίζει...

Κι ακόμα δεν αρχίσαμε. Πολύ σύντομα θα αλλάξουν ακόμα περισσότερα. Και η Ελλάδα θα ξαναγίνει ασφαλής χώρα. Όπως ήταν πάντα. Κι όπως οφείλουμε να την αποκαταστήσουμε. Γιατί η Ασφάλεια του πολίτη είναι υπέρτατο δικαίωμά του και προϋπόθεση για όλα τα υπόλοιπα.

-- Τρίτον το αίσθημα ασφάλειας. Δεν μπορεί να κόβονται μισθοί και επιδόματα, ενώ κάποιοι εξακολουθούν να παίρνουν υπέρογκες αμοιβές, κι ενώ οι επίορκοι υπάλληλοι που πιάνονται να κλέβουν το δημόσιο χρήμα παραμένουν στην υπηρεσία ή να «πέφτουν στα μαλακά».

Ούτε μπορεί να εξακολουθεί η κραυγαλέα φοροδιαφυγή.

Αλλά δεν μπορεί και το κράτος να απαιτεί τις εισφορές του πολίτη, όταν το ίδιο δεν καταβάλλει τις δικές του οφειλές στον πολίτη. Δεν μπορούν να κλείνουν υγιείς επιχειρήσεις, γιατί το κράτος τους απαιτεί χρήματα που το ίδιο δεν τους έχει δώσει.

Το κράτος δικαιούνται να είναι αυστηρό, αν προηγουμένως είναι δίκαιο! Απ' όλες τις αιτίες ενός διχασμού η αδικία είναι η μεγαλύτερη. Και η χειρότερη. Ενώ το αίσθημα δικαίου σφυρηλατεί την ενότητα της κοινωνίας. Ακόμα και στα δύσκολα...

-- Και τέταρτον, η ενότητα στα εθνικά θέματα. Αυτή τη στιγμή, πέρα και ανεξάρτητα από τη δική μας οικονομική κρίση, υπάρχει μεγάλη αναστάτωση στο γεωπολιτικό μας περίγυρο. Εμείς τώρα θα έπρεπε να ήμασταν δύο φορές πιο ενωμένοι, από πριν. Δεν αντέχουμε να μας βρει αυτή η κρίση διχασμένους.

Το λέμε συνεχώς προς τα έξω, σε όλους τους συνομιλητές μας: Τους λέμε, τώρα που φλέγεται η Μέση Ανατολή – η Συρία για παράδειγμα - η Ελλάδα θα έπρεπε να είναι «το ισχυρό προπύργιο» της Ευρώπης την περιοχή. Δεν μπορεί να την αφήσετε να γίνει η «αχίλλειος πτέρνα» της Ευρώπης.

Εμείς τους το λέμε. Κι αρχίζουν όλο και περισσότεροι να το καταλαβαίνουν...

Αλλά πώς θα πείσουμε τους «απ' έξω», όταν μέσα στη χώρα μόνοι μας βγάζουμε τα μάτια μας;

Σχέδιο λοιπόν, υπάρχει. Αλλαγή κλίματος στο εξωτερικό υπάρχει. Και στο εσωτερικό. Σταθερά βήματα γίνονται καθημερινά. Το μόνο που μένει, είναι να παραμείνουμε ενωμένοι ως χώρα και ως κοινωνία.

Κι αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί το έσχατο όπλων όσων ποντάρουν στην αποτυχία της Ελλάδας είναι να προκαλέσουν το διχασμό.

Αυτή την πρόκληση δεν θα την ανεχθούμε.

Φίλες και φίλοι,

Αυτή είναι η κατάσταση που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας.

Αυτές είναι οι μεγάλες προκλήσεις που βρίσκονται μπροστά μας.

Αυτά όλα καθορίζουν και τις υποχρεώσεις μας: Η Νέα Δημοκρατία παραμένει το μόνο στήριγμα για όσους θέλουν η χώρα να αποφύγει τις περιπέτειες και να βγει από την κρίση, αλώβητη μίαν ώρα αρχύτερα.

Παραμένουμε το μεγαλύτερο εμπόδιο και ο βασικός «εχθρός» για όσους επιθυμούν και ποντάρουν να αποτύχει η Ελλάδα.

Το περασμένο Μάιο και τον Ιούνιο, δεν αγωνιστήκαμε μόνο για να κερδίσει η Νέα Δημοκρατία. Αγωνιστήκαμε πρωτίστως για να σωθεί η χώρα!

Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Και δεν το ξεχνάμε.

Γιατί σήμερα το κόμμα μας εκφράζει την Ελπίδα, όχι μόνο εκείνων που ανέκαθεν το ψήφιζαν. Αλλά και πολλών ακόμα που το ψήφισαν για πρώτη φορά τον περασμένο Ιούνιο. Και πολλών που δεν το έχουν ψηφίσει ποτέ ως τώρα...

Αυτή η Ελπίδα είναι δύναμη για το κόμμα μας και δύναμη για τη χώρα μας.

Κι αυτή τη δύναμη πρέπει να την περιφρουρήσουμε και να την ακτινοβολήσουμε. Όχι να την υπονομεύουμε μόνοι μας.

Σήμερα τρία άξια στελέχη της παράταξης κατεβαίνουν υποψήφιοι για τη θέση του Γραμματέα.

Έχω εμπιστοσύνη στην κρίση σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.